

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11To/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725011006
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8725011006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.02.2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/56/2025 zo dňa 27.11.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. C., trvale bytom
D., E. C. C., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS F. od 03.06.2025,

u k l a d á :

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 5 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia veci a to 1 ks sklenenej fľaše o objeme 0,5 l s nápisom Purestar – borovička.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 03.06.2025 v čase okolo 19:30 hod. na Námestí sv. Egídia v F., pod vplyvom alkoholu, počas toho, ako poškodený mladistvý G. B., narodený XX.XX.XXXX (ďalej len „ml. G. B.“) bicyklom vykonával doručovacie služby pre firmu Wolt, ho pri tam situovaných lavičkách zastavil a spoločne s ďalšími osobami oslovil s tým, že by sa chceli previesť na jeho bicykli a pohovárať sa o práci kuriéra, kde počas

rozhovoru sa ho pýtali na vek a čiastku, akú zarobí, pričom ml. G. uviedol, že má 16 rokov a brigáduje popri škole, kde po chvíli obvinený A. B. cielene a adresne aj kvôli veku ml. G. B., ktorý mu bol známy a jeho zjavnej chlapčenskej telesnej konštrukcii, povedal ml. G. B., aby mu dal svoj mobilný telefón, ktorý mal v danom čase ml. G. B. v prednom vrecku nohavíc, so slovami, že ak tak neurobí, udrie ho po hlave sklenenou fľašou, ktorú obvinený držal v tom čase v ruke a začal odpočítavať od čísla päť a nižšie, kde v obave z naplnenia hrozby podal ml. G. B. svoj mobilný telefón zn. Apple iPhone 14, ružovej farby s plastovým priesvitným zadným krytom, v hodnote 400 eur, obvinenému, ktorý si následne vyžiadal vstupný PIN kód k predmetnému mobilnému telefónu so slovami, že pokiaľ mu ho nedá, udrie ho tou fľašou po hlave, kde v obave z naplnenia vyhrážok ml. G. B. povedal aj svoj vstupný PIN kód k telefónu, kde po tomto obvinený z miesta odišiel smerom k Obchodnému centru Forum v F., pričom ml. G. B. išiel na bicykli za obvineným a opakovane ho žiadal o vrátenie mobilného telefónu, kde mu obvinený povedal, aby za ním nešiel, že ho „zmaľuje“, že mu mobilný telefón nevráti, iba ak mu dá 200 eur, tak mu mobilný telefón vráti a ak zavolá policajtov, tak ho cigáni prídu vypáliť, pričom poškodenému ml. G. B. nespôsobil žiadne zranenia.

Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a osem mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona uložil trest prepadnutia vecí, a to 1 ks sklenenej fľaše o objeme 0,5 l s nápisom Purestar – borovička.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že zastáva názor, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery by mal súd prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a v neposlednom rade na mimoriadne okolnosti, ktoré v tomto konaní nastali. Okresný súd mal prihliadať aj na uplatnenie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona a zväžiť všetky okolnosti, kedy by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre klienta neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. Obžalovaný v tejto súvislosti zdôraznil, že v konaní pred súdom priznal vinu a svoje konanie úprimne oľutoval, jeho konaním nevznikla škoda a má úprimnú snahu riešiť svoju aktuálnu situáciu, chce pracovať, pričom je osobou, ktorá sa stará o maloleté deti svojej družky. Počas výkonu väzby si uvedomil svoje chyby a činy, ktorých sa dopustil a veľmi to ľutuje. K svojim pomerom obžalovaný v podanom odvolaní uviedol, že má družku a dve maloleté deti, o ktoré sa stará, preto poukázal na ustanovenie § 34 ods. 2 Tr. zákona, kedy má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Podľa názoru obžalovaného uložením trestu pod dolnou hranicou trestnej sadzby bude v danom prípade splnený účel trestu a to jednak z hľadiska individuálnej prevencie, tak z hľadiska generálnej prevencie a v konečnom dôsledku oveľa menším spôsobom bude zasahovať a vplývať na jeho rodinu a blízke osoby. V tejto súvislosti poukázal aj na komentár k dotknutému ustanoveniu § 39 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého, ak sa obvinený riadne stará o početnú rodinu, ktorá je na neho výživou odkázaná, môže sa to považovať za mimoriadne pomery páchatela. Je nepochybné, že výkon trestu v dĺžke 8 rokov a 8 mesiacov dramaticky zasiahne maloleté deti, ktoré sú na neho existenčne odkázané – čím sa trest dostáva do rozporu s uvedeným ustanovením. Obžalovaný taktiež namietal, že uloženie trestu odňatia slobody čo i len na dolnej hranici trestnej sadzby u osoby, ktorá sa k spáchaniu trestného činu priznala, oľutovala ho, pri ktorom nevznikla žiadna škoda, je neprimerane prísne o to viac, že je to osoba, ktorá sa stará o dve maloleté deti, ktoré sú odkázané na jeho starostlivosť. Obžalovaný dal do pozornosti ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zákona, pričom je podľa neho zarážajúce, že konajúci súd sa v rozsudku s touto možnosťou ani len nezaoberal. V tejto súvislosti taktiež zdôraznil, že žiadal prokuratúru o konanie o dohode o vine a treste, čo mu nebolo umožnené. V súvislosti s uloženým trestom poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR, v zmysle ktorého sa neprimeraný trest nemôže považovať za spravodlivý. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že mu uloží trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby určenej Trestným zákonom.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor. K podaným námietkam obžalovaného o neprimeranosti uloženého trestu uviedol, že u obžalovaného neprichádzalo do úvahy mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona, keďže takýto postup neodôvodňovali ani osobné pomery

obžalovaného, ani okolnosti spáchaného skutku, a to so zdôraznením na skutočnosť, že obžalovaný konal cielene a adresne voči maloletej osobe – poškodenému a konal za použitia zbrane. Závažnosť konania podľa prokurátora zvyrazňuje aj tá skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu, a to napriek súdnemu zákazu požívať alkoholické nápoje počas štvorročnej skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktorá mu plynie druhým rokom. Sumarizujúc prokurátor konštatoval, že ani predchádzajúce odsúdenie za trestnú činnosť násilného charakteru, ako aj zistené priestupkové postihnutia nemali na obžalovaného pozitívny vplyv a nevedli k náprave, aby viedol riadny život. Na tomto konštatovaní podľa prokurátora nemení nič ani samotné priznanie obžalovaného, ktoré pri aplikovaní mimoriadneho zníženia trestu nie je možné posudzovať izolovane. Prokurátor má zhodne so závermi okresného súdu použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby bez mimoriadneho zníženia trestu za zákonné a primerané a uložený trest plní požadovanú ochrannú funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie. Pokiaľ obžalovaný namieta, že uložený trest dramaticky zasiahne rodinu obžalovaného, respektíve maloleté deti, o ktoré sa stará, k tomu prokurátor uviedol, že z výsluchu svedkyne H. C. okrem iného vyplynulo, že obžalovaný sa síce stará o jej deti, ktoré považuje za vlastné, ale so starostlivosťou jej pomáhajú rodičia a biologický otec, ktorý platí výživné na deti, aj keď nepravidelne, a teda osobná a vecná starostlivosť o maloleté deti nie je výlučne na svedkyňi, ani na obžalovanom. Obžalovaný si pritom musel byť vedomý toho, že spáchaním ďalšieho trestného činu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie a uloženie obmedzenia, vystavuje svoju rodinu do rizika negatívnych následkov v podobe výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Starostlivosť obžalovaného o maloleté deti preto prokurátor nepovažuje za mimoriadne pomery páchatel'a, a preto podľa neho nie je možné aplikovať mimoriadne zníženie trestu. Prokurátor preto považuje odvolacie námietky obžalovaného za nedôvodné. V súvislosti s námietkou obžalovaného, že sa okresný súd nezaoberal možnosťou uloženia trestu podľa § 39 ods. 5 Tr. zákona, poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré sa na čísle listu 8 rozsudku dostatočne jasne a zrozumiteľne zaoberalo uvedenou otázkou, pričom sa s touto argumentáciou stotožnil. Prokurátor je toho názoru, že sa okresný súd vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli vytknuté zo strany obžalovaného v podanom odvolaní, poukazuje na ne a stotožňuje sa s nimi a z toho dôvodu ich duplicitne neuvádza. Vzhľadom na uvedené navrhol prokurátor, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, tak ako bol okresným súdom ustálený, sa stal, a že ho spáchal práve obžalovaný.

Samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, t. j. že je vinný zo spáchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste, škode a ochrannom opatrení.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke posúdené okresným súdom ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a tým, že obžalovaný aj kvôli veku ml. G. B. od tohto pýtal telefón so slovami, že ak tak neurobí, udrie ho po hlave sklenenou fľašou, ktorú obvinený držal v tom čase v ruke a poškodený v obave mu telefón dal a taktiež mu po vyžiadaní od obžalovaného dal aj vstupný PIN kód, nakoľko mu obžalovaný uviedol, že pokiaľ mu ho nedá, udrie ho tou fľašou po hlave, naplnil ako po objektívnej, tak aj po subjektívnej stránke obligatórne náležitosti súdeného zločinu.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 prvá veta Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Obžalovaný bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, s ktorým Trestný zákon v osobitnej časti spája uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe sedem až dvanásť rokov.

Okresný súd odôvodnene a v súlade so zákonom zohľadnil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, nakoľko sa k spáchaniu skutku priznal, na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a jeho spáchanie aj oľutoval. Krajský súd sa stotožnil aj s priznaním prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, keďže obžalovaný už bol v minulosti odsúdený, a to vo veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/29/2022. Taktiež možno súhlasiť s okresným súdom aj s priznaním prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. f) Tr. zákona, a teda že spáchal trestný čin verejne. Podstatné pre ukladanie trestu u obžalovaného je aplikovanie ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona, k čomu pristúpil aj okresný súd, a teda zvyšovanie dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3, nakoľko už bol obžalovaný v minulosti odsúdený aj pre zločin, a to vo veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. XX/XX/XXXX pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona. Po takejto úprave trestnej sadzby bolo potrebné ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v sadzbe od osem rokov a osem mesiacov až dvanásť rokov.

Pri ukladaní trestu obžalovanému však nie je možné prehliadnuť podstatný fakt, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku v obžalobe a okresný súd toto vyhlásenie prijal. Obžalovaný teda neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, a to dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Týmto vyjadril svoj negatívny postoj k ním spáchanej trestnej činnosti. Už z tejto skutočnosti, popri obžalovaným uvádzaných skutočnostiach, že ho potrebuje priateľka a jej deti, je zrejmé, že jeho kritický postoj k trestnej činnosti je úprimný, a že za účelom jeho nápravy nie je potrebné na neho pôsobiť prísny trestom.

Podľa ustálenej súdnej praxe, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (pozri R 44/2017). Do Trestného zákona bolo inkorporované ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zákona, ktoré už priamo (bez potreby uplatňovania analógie) umožňuje mimoriadne zníženie trestu pri vyhlásení obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní. Je preto potrebné pri takomto postoji obžalovaného, ktorým sa „uľahčila“ práca prokurátorovi a súdu v ďalšom procesnom postupe, aplikovať ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zákona a konštatovať, že pre použitie tohto ustanovenia podmienky splnené boli.

Aj keď obžalovaný fľašu použil ako prostriedok hrozby bezprostredného násillia za účelom zmocnenia sa mobilného telefónu voči dieťaťu (čo odôvodňuje kvalifikovanú skutkovú podstatu a sprísnenú trestnú sadzbu), tak násillie voči poškodenému nepoužil. Uvedené skutočnosti sú významné pre hodnotenie závažnosti činu obžalovaného a musia sa zohľadniť pri rozhodovaní o treste. Nie je v záujme krajského súdu bagatelizovať trestnú činnosť spáchanú obžalovaným, avšak pri odmietnutí aplikovania ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zákona sa obžalovaný dostáva do značne nevýhodné postavenia, ktoré aj napriek nie práve priaznivých znaleckým posudkom z odboru psychiatrie a psychológie, nemožno

v danom prípade akceptovať. V tejto súvislosti je nutné zohľadniť tú skutočnosť, že doposiaľ na obžalovaného nebolo pôsobené výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody.

V súvislosti s prístupom obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kedy neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, pri už konštatovanom reálnom uľahčení postupu súdu pri rozhodovaní o jeho vine, za súčasného konštatovania, že aj trest kratšieho trvania ako je vo výmere zvýšenej dolnej hranice bude dostatočným postihom pre naplnenie funkcie generálnej aj individuálnej prevencie, je odôvodnený záver o postačujúcom treste odňatia slobody zníženom o jednu tretinu. Takto znížený trest predstavuje päť rokov a desať mesiacov a podľa názoru krajského súdu vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť v adekvátnej miere zasiahne do života obžalovaného a bude predstavovať spravodlivý postih za protispoločenské konanie obžalovaného.

Keďže obžalovaný nikdy vo výkone trestu nebol, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho krajský súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci, a to fľaše, ktorou obžalovaný hrozil. Krajský súd sa s trestom prepadnutia fľaše stotožnil, pričom obžalovaný tento výrok ani nijako nenamietal. Po zrušení výroku o treste, preto krajský súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia tejto veci, keďže pre tento postup boli splnené zákonné podmienky podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Vzhľadom na uvedené krajský súd na podklade odvolania obžalovaného jednomyseľne rozhodol tak, že napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.